

TÓTH HAJNAL

HolnapUtán performance – vagy amit akartok

Kultúra

Ötletes, könnyed, mégis elgondolkodtató zenés színházi performance jött létre azon alkotóműhely során, amelyet színész és rendező szakos hallgatók hoztak létre néhány nap alatt az V. HolnapUtán Fesztiválon. A szélrózsa minden irányából érkeztek diákok a nagyváradi Szigligeti Színház fesztiváljára, ám már az első napon, vagyis a lehető leghamarabb összeszokott, összebarátkozott a társaság. A HolnapUtán Projekt két rendezőjével, Deli Szófiával és Tarnóczi Jakabbal beszélgettünk.

A *HolnapUtán Projekt* tizenkét Kárpát-medencei színész és két rendező szakos diáknak adott lehetőséget a szakmai találkozásra, megmutatkozásra. A fesztivál ideje alatt, az alkotóműhely során a meghívott öt színművészeti egyetem (a marosvásárhelyi, a kolozsvári, a budapesti, a kaposvári, valamint az újvidéki felsőfokú művészeti tanintézet) növen-

*Deli Szófia és Tarnóczi
Jakab felkonferálása*
Fotók: Fülöp Crișan Olivér

TÓTH HAJNAL újságíró, szerkesztő (1971, Nagyvárad). Szülővárosában érettségizett, újságírói tanulmányokat folytatótt, majd a PKE szociológia szakán diplomázott (2007). Előbb a Bihari Napló riportere, szerkesztője, majd a nagyváradi Reggeli Újság napilap munkatársa. 2014 májusától a Várad folyóirat kulturális rovatának szerkesztője.

dékei nagyváradi illetőségű fiatal szerzőknek, a *Várad* folyóirat *Élő Várad* projektje alkotóinak művei alapján készítettek performance-t, s ezt a fesztivál zárónapján láthatta a közönség a Szigligeti Stúdióban.

Deli Szófiával és Tarnóczi Jakabbal még a performance bemutatása előtt beszélgettünk (két esemény között) a fesztivál egyik estéjén, a stúdiónak is otthont adó Sonnenfeld-palota udvarán. Szófia a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem másodéves hallgatója rendező szakon. Hogy miért épp a rendezést választotta? „Kiskorom óta

járok színházba. Hamar elvarázsolt a színházi világ. És szeretek szervezkedni, irányítani is, ha nem is ez a legjobb válasz most, vagy furcsán hangzik, igen, talán ezért választottam a rendezést” – magyarázta Szófia mosolyogva. Az is érdekes vele kapcsolatban, hogy szentendrei, mégsem magyarországi egyetemet választott, hanem Marosvásárhelyre jelentkezett. Az egyik barátjával egy osztályba akart járni, innen jött az ötlet. És hozzáfűzte: „Tetszett a hely. Közvetlenebbek és nyitottabbak itt az emberek.”

Tarnóczi Jakab a budapesti Színház- és Filmművészeti Egyetem színházrendezői szakán harmadéves, zenés szakiránnyal. Ascher Tamás az osztályfőnöke, Selmeczi György zeneszerző, karmester, zongoraművész, operarendező és Novák Eszter rendező, a váradi Szigligeti Társulat művészeti vezetője is tanítja. A rendezői szak harmadéven ötven vannak. Hamar elkezdtek rendezni az egyetemen. Sok közös óra,

közös játék van a zenés színész képzésben részesülő diákokkal. „Nagyon hasznos ez az együtt-fejlődés, együtt-ügyetlenkedés. Kis társulatként működünk. Izgalmas ez az együttgondolkodás” – hangsúlyozta Jakab. Egyébként Tarnóczi Jakab salgótarjáni születésű. Szülővárosában is tevékenykedik az épülgető, fejlődő teátrumban, Nógrád megye első kőszínházában. Már az egyetemi évek előtt játszott és rendezett a salgótarjáni Zenthe Ferenc Színházban. Jakab elmondta: jó együtt dolgozni az ottani társulattal, kellemes érzés részt venni ennek az alakuló, fejlődő színháznak a munkájában. Nála nem

gyermeki vágy volt a színház bűvkörébe kerülni, később alakult ez ki, így hozta a sors. Ám mire leérettégizett, magától értetődő volt, hogy színházrendezői szakra felvételizik, hogy majd rendezőként láthasson rá a dolgokra.

Fölpezsdült az élet a Fehér teremben

Szófia, Jakab és az egyik szereplő

Ami a váradi workshopot illeti, először úgy volt, hogy két csoport lesz. Aztán egy csapat maradt, nem akartak kettéválni. Hogy jobban megismerjék egymást, mindenki végigcsinált egy személyiségtesztet is. A különféle karaktereket aztán az előadásban humoros formában meg is jelenítették.

Tarnóczi Jakab már részt vett olyanféle alkotásban, amit pár nap alatt hoztak össze táborokban, de ott gyermekek, illetve amatőr színjátósok voltak a résztvevők. Amúgy az a fontos, hogy mennyire inspiráló a közeg és a szöveg. Elég sok szöveget kaptak, s mindegyikkel érdemes foglalkozni, mondták. Több olyan szöveg is került hozzájuk, ami friss, izgalmas, ami felvet problémákat – elvontabb módon, s ez megadta úgymond a kezdő löketet. A cél: inspirálódni az

irodalmi alkotásokból és a sajátjukként kezelni ezeket az „alapanyagokat”.

Szófia is, Jakab is örült annak, hogy már az első napon összeszokott a kompánia. Nem számítottak erre. A két ifjú rendező szabad kezet kapott, és tüstént birtokukba is vehették a Sonnenfeld-palotát. Megbeszéléseket, próbákat a Moszkva Kávézó egyik termében is tartottak. Végül a bemutató előadást a Szigligeti Stúdió Fehér termében ejtették meg.

Szófia mostanáig csak átutazóban járt Nagyváradon. Jakab volt már a Körös-parti városban, a Szigligeti Társulat *Buborékok* című előadásának premierjén, ugyanis a produkciót Novák Eszter rendezte, és eljöttek a bemutatóra budapesti tanítványai.

A projekt résztvevői óhatatlanul beszélgettek arról is, mi vár a fiatal művészekre holnap vagy holnapután, ha már úgyis a HolnapUtán Fesztiválon múltatták az időt. Lehet „tologatni a megmaradt semmit”, és lehet „kincseket dugni a földbe” (ahogyan ezek ilyen-olyan módon elhangzottak a fiatalok előadásában). Deli Szófia szerint ha tervezgetésről

van szó, kérdés az is, mennyire tekintünk előre: egyik napról a másikra, vagy hosszabb távra. Szófiának hosszabb távú cél is van a tarisznyájában, ami, úgy érzi, jó, hogy ott található. Másfelől a kisebb feladatokra is kell összpontosítania, meg persze a közeledő vizsgaidőszakra.

Tarnóczi Jakab úgy gondolja, tanulmányainak előrehaladtával kezd kinyílni a világ. Több előadásra készül – egyetemi kollégákkal is, másokkal is. Jövőre mind az öt rendező szakos hallgató rendezni fog a budapesti Operaházban. „Nagyon várom már. Selmeczi tanár úr föllekesített bennünket. Frissen születő kamaraoperákat is rendezünk jövőre. Ez az irány nagyon vonzó. Salgótarján is a szívügyem. Rendezőként esetleges, épp hová hívják az embert. Sok minden érdekel.”

*Dalok, megzenésített versek
gazdagították a játékokat*